

TALÁLJUNK BÉKESSÉGET A VIHAR KÖZEPETTE

Megemlékezés Jim Sanders alapító pásztorról, és Sarah Sanders élőben elhangzott tanításának az angollal egybevetett és pontosított szövege Budapest, 2020. január 19.

Van ma egy nagyon-nagyon különleges vendégünk, akit már régóta nagy szeretettel vártunk, és őt pedig Sarah Sanders. Köszöntünk téged, Sarah, örülünk neked! Nemsokára hallhatjátok majd őt, ám előtte még van egy kis teendőnk. Hálát adunk Istennek, hogy ma itt lehetünk. Köszönjük Isten kegyelmét! Mielőtt Sarah-nak átadnám a mikrofont és a szót, néhány szót szeretnék szólni hozzátok.

Amint tudjátok, decemberben volt egy éve, hogy a Krisztus Szeretete Egyház alapító pásztor, apostoli szolgálója, Jim Sanders egy éve lakcímet váltott, hazaköltözött az Úrhoz. Nem mondom, hogy meghalt, hiszen nem halt meg, hanem él, sőt, most él csak igazán. Hálát adunk az Úrnak! Pár mondatban szeretnék megemlékezni az ő életéről, szolgálatáról. Ezt egy évvel ezelőtt megtettük a búcsúztató napon a családtagok nélkül, érthető módon nem tudott itt lenni senki. De néhány mondatban most is megemlékezünk az Úr szolgálójáról, Jim Sandersről, aki a Krisztus Szeretete Egyházat megalapította.

Elindultak néhány emberrel, elvetettek néhány magot, és ez a mag nagyon-nagyon hatalmasra növekedett. Isten hívta el őt ide Európába, és engedelmeskedve Isten hívásának, közvetlenül a rendszerváltás után Európában az elsők között hirdette a békesség és a kegyelem Evangéliumát. Addig azt a fajta szolgálatot nem ismertük, hogy valaki a betegekért imádkozott. Őt használta Isten arra, hogy mi is hívökké legyünk, hogy általa, rajta keresztül hallhattuk Isten Igéjét, az Evangéliumot, és igennel válaszoltunk az Evangélium hívásának. Újjászülettünk, és így kerültünk bele Krisztus Testébe, azt hiszem, ezt sokak nevében elmondhatom, mert tízezrek vannak az országban, akiket Isten rajta keresztül talált meg. Nem embert és nem embereket szeretnék felmagasztalni, ezt hadd mondjam el, Istennek adjuk a hálát, és neki adjuk a dicsőséget, de az Ige szerint való az, hogy dicsekedjünk az Úrban emberekkel is. Hiszen ha ezt Pál apostol megtehetette, akkor mi is megtehetjük, és míg itt folyt a dicséret, egy Igét hozott elém az Úr:

1Korinthus 3,5–7.

5. Hát kicsoda Pál, és kicsoda Apollós? Csak szolgálak, kik által hívökké lettetek, és pedig amint kinek-kinek az Úr adta.

6. Én plántáltam, Apollós öntözött, de az Isten adja vala a növekedést.

7. Azért sem aki plántál, nem valami, sem, aki öntöz; hanem a növekedést adó Isten.

Köszönjük Istennek az Igéjét! Visszatérve, nagyon sokan mondhatjuk el, hogy az ő köpönyege alatt tanultuk meg a szolgálatot, hiszen Isten élő ereje munkálkodott az ő életén, a Szent Szellem kenete. Ő tanított meg bennünket az Ige alapján a hit útján járni, Szent Szellemmel beteljesedtünk, és sok-sok minden dolgot tanultunk rajta keresztül. Akkor jött ebbe a sötét Európába, amikor még Isten Igéje nem nagyon világított az országban, de ő világosságot, Isten Igéjének a világosságát hozta el nekünk. Az ő szolgálata révén jutottunk el Izraelbe is, hiszen különösen erős volt az Izrael népéhez való kötődése is. Eléggé komoly feladat hárul ránk, hiszen több mint húsz év szolgálat áll mögötte, és nem lenne teljes a kép, ha nem említeném meg az ő segítőtársát. Mert nem egyedül, hanem a feleségével végezte ezt a szolgálatot, Sandersné dr. Kovács Erzsébettel, aki hűséges társa volt, és tolmácsolta a szavait. Bár az Egyházunk Jim Sanders utolsó éveit nem követte, mégis nagyon hálás a szívünk azért a munkáért, amit elvégzett, és nem lennének ma ezek a gyülekezetek, ezek a szolgálatok, ha ő nem lett volna engedelmes Isten hívásának.

Van egy kis meglepetésünk is ma a számotokra. Szeretnék ma bemutatni nektek egy csodálatos házaspárt. A házaspár hölgytagját biztos ismeritek, ha személyesen nem is, de a hangját biztosan, hiszen ő Joyce Meyer magyar hangja. Nagyon különleges kötődésük van Jim pásztorhoz, ők Gere József és Gere Lilla, a Szabad Keresztény Egyház vezető pásztorai.

Megkérjük őket, jöjjenek ide előre, és néhány percben beszéljenek erről nekünk. Kötődésük és kapcsolódásuk van Sarah-hoz is, hiszen 7-8 éves korában már megismerték őt. Még hadd dicsekedjek, az Úrban dicsekszünk, hogy az Úr Lillát a Pax Zrt. elnökének léptette elő. Dicsérjük az Urat! A Józsefet ismerhetitek, a Pax Tv-ben, a Pásztor válaszol című műsorban találkozhattatok vele. Kérlek benneteket, hogy mutatkozzatok be, és Jim pásztorhoz való kötődésekről, a gyülekezet alapításáról beszéljeteek pár szóban, mert ez nagyon hézagos volt, amit itt most elmondtam.

Gere József: Nagy szeretettel köszöntelek mindnyájatokat. Meg vagyok hatódva, bocsánat. De ugyanezt súgta a fülemben Lilla is, hogy sírással küszködik, mert most itt, ebben a közösségben először vagyunk itt, és Jim nagyon jelentős a mi és a gyülekezetünk életében. A jelentős kifejezés az kevés, mert alapvető szerepet játszott az életünkben, és a Szigetszentmiklósi Gyülekezet elindításában. Közel egy évig nálunk lakott Jim, amikor Magyarországra először jött, és Isten összekötötte abban a periódusban az életünket szorosan. Abból mi nagyon-nagyon sok áldást merítettünk. Én egy évvel ezelőtt is szerettem volna eljönni, csak valami dátum félreértések miatt végül is délután kapcsoltam, hogy hoppá, erről most lemaradtam. Tehát már a szívben akkor is itt voltam. Tudjátok, Jimnek abszolút oroszlánrésze volt a mi gyülekezetünk megalapításánál. Hisz engem Isten már évek óta készített, hogy Szigetszentmiklóson, ahonnan én származom, és élek, a megtérésem napjától imádkoztam, hogy legyen egy hasonló gyülekezet, mint annak idején, amikor megtértem egyetemista koromban. Isten pont úgy rendezte az időket, lehetőségeket, hogy Jimmel összefutottam 1990. végén, és egy-két dologban megkért, hogy segítsék neki. Aztán visszament Szlovákiába. Egyszer csak 1991-ben megjelent, taxival, és azt mondta, hogy megjöttem! Mindenféle előzetes nélkül, ez így történt. A stílusát Jimnek ti is ismeritek, és mi is. A szolgálattal kapcsolattal hadd mondjam nektek, és minden születésnapon elmondtuk, hogy a Jimnek óriási szerepe volt a gyülekezetünk kezdeti fázisában. Pont, amit István felolvasott, passzol az én gondolatmenetemhez, hogy Isten használ embereket az Ő országa építésére, és összerendezi az időket, alkalmakat, hogy minden az Ő terve szerint menjen. Jim értesült róla, hogy én nagyon szeretnék alapítani gyülekezetet, mert Isten szólt hozzám, 1991 elején jeleket adott, hogy el kell kezdeni, és én más amerikaival terveztem, akit előzőleg ismertem. Jim így betoppan, Isten összerendezésében, és így kezdtük el a gyülekezetet, 1991. június első vasárnapján. Ez a dátum azóta is a gyülekezetünk születésnapja Szigetszentmiklóson.

Csak egy emléket hadd osszak meg Jimről. Úgy gondoltam eleinte, hogy ő olyan, mint a többi amerikai, így az attitűdjét tekintve. Fölvittem a várba, itt volt vele egy ausztrál testvér is, és akkor mutogattam neki. Tudjátok, hogy az amerikaiak el szoktak ájulni Budapest nevezetességeitől, hogy, ó, itt milyen csodálatos minden! Jimnek mutattam: itt a parlament, fölvittem a várra. Aha – mondta – what about Győr? Mi a helyzet Győrben? Van ott gyülekezet? Menjünk oda! Mutattam neki a népművészeti cuccokat, gondoltam, biztos fog örülni, biztos érdekli, azt mondta: aha! What about Mekkerek? Miért pont Mekkerek, nem tudom. Abszolút nem érdekelte semmi, csak az Evangélium, és hogy hova lehet vinni az Igét. Mi is elmondjuk ezt sokszor, de őnála ez olyan egyértelmű volt, hogy majdnem azt mondom, hogy némelyek számára talán sértő is, de pont ez volt benne a fantasztikus. Azt látom még, hogy a Jim, hát ő texasi fiú volt, és ő mesélte, hogy hogyan nőtt föl. A texasi mentalitása volt, erről nekem is van elég sok tapasztalatom, tízszer legalább voltam Texasban, mert barátaink vannak ott. Egyébként én nagyon otthon érzem magam az ilyen igazi texasiakkal. Ülünk a kocsiban, és egy szót se szólunk, de mégis a harmónia köztünk van ilyen texasi öregfiúkkal. Bírom az attitűdjüket. Jim is ilyen volt, és az Úrtól kapott kenettel, és bátorsággal nekiment a falnak is. Ezt hihetetlenül becsültem benne, és nem foglalkozott emberek véleményével. Ment, és csinálta, amit az Úr rábízott. Hálásak vagyunk mi is az ő életéért, ti is annak a gyümölcsei vagytok, és a mi gyülekezetünk is nagy részben az ő szolgálatára alakult. Nagyon-nagyon hálásak vagyunk ezért, és hát egy nap majd együtt fogunk örvendezni vele. Halleluja!

Gere Lilla: Köszönöm én is, hogy itt lehetünk, és óriási hála van a szívemben, mert ezt a Tátra mozi én akkor látogattam, amikor tinédzser voltam, és csak egy szimpla mozi volt. Én erzsébeti vagyok. Amikor bejöttem, akkor annyira megtöltötte az Isten a szívemet hálával, és egyszerűen csak azt mondom: Dicsőség az Istennek, hogy most már az Ő neve van itt felmagasztalva! Nagyon hálás vagyok értetek, Istvánért, Erzsébetért, és csak dicséjétek tovább az Urat, mert ez a legfantasztikusabb dolog, amit tehetünk. Ez az, ami megmarad, és ez gyönyörű. Csak két-három szót a családról. Sarah, amikor nálunk volt, akkor egész kicsi kislány volt, tündéri édes. Mind a három gyerek, akik nálunk voltak, nagyon aranyosak voltak. Amikor meghallottam, hogy jön, és beszélni fog, és prédikálni fog, még nagyobb öröm volt a szívemben, hogy dicsőség az Istennek, a sátán le van győzve! Halleluja! Isten áldjon benneteket.

Varga István: Nagyon köszönjük ezt a csodálatos bizonyítást. Isten áldását kérjük az életetekre, a szolgálatotokra. Növekedjétek! Most pedig annak az örömteli kötelességemnek teszek eleget, hogy Saraht bemutassam nektek, de jobb lenne, ha ezt ő tenné, ő sokkal többet tud erről. Annyit tudunk, hogy az édesapja nyomdokaiba lépett, Istentől elhívást kapott arra, hogy hirdesse Isten Igéjét. Elvégezte a Bibliaiskolát, most egy gyülekezetben szolgál, a többit jobb lenne, ha ő maga mondaná el. Kérlek, Sarah, gyere! Roland lesz a magyar hangja a Sarahnak. Szeretettel köszöntünk!

Sarah Sanders: Köszönöm szépen, nagyon örülök, nagy megtiszteltetés, hogy itt lehetek veletek! Nagyon köszönöm a bemutatást. Köszönöm a vezetőségnek és Erzsikének, hogy meghívtatok, és itt lehetek veletek. Egy gyors bemutatkozás: Ausztráliában nőttem föl. Tudom, hogy elég nehéz annak, aki tolmácsol. Nagyon köszönöm azt, hogy te most itt fordítasz nekem, és imádkozom, hogy képes legyél mindent megragadni. Sok ember mondja, hogy az ausztrálokat a legnehezebb fordítani. Ausztrália keleti partján nőttem föl, Brisbane-ben, és bizonyára tudjátok, hogy édesapám és édesanyám Izraelben találkoztak. Édesapám 1979-ben ment először Izraelbe szolgálni. És onnantól kezdve mi úgy nőttünk fel, hogy szolgáltunk világszerte, főként Izraelben, Ausztráliában, és Közép-Amerikában, Amerikában és Ázsiában. 1987-ben édesapám Csehszlovákiába jött, 1989-ben pedig Magyarországra. Onnantól kezdve tudjátok, hogy mi történt, csodák és jelek követték a szolgálatát. Ebben nőttem föl, ez számomra teljesen normális volt. Úgy gondoltam, hogy mindenki, amikor fölkel, elkezd nyelveken imádkozni. Csak néhány évvel ezelőttig, amíg el nem kezdtem járni a bibliaiskolába, történt, hogy ültek körülöttem más diákok, és kérdezték tőlem, te hogyan kaptad meg a nyelveken szólást? Mondtam nekik, hogy az úgy volt, hogy négy éves lehettem, amikor hajnali 3-4 óra körül a Szent Szellem felébresztett engem, és 2 órán keresztül imádkoztam nyelveken. Akkor mindenki, aki ott ült az asztalnál, mindenki abbahagyta hirtelen az evést, és rám néztek. Megkérdeztem tőlük, hogy és ti hogyan kezdtetek el nyelveken imádkozni? Voltak emberek, akik mondták, hogy soha nem is imádkoztak nyelveken! Ez egy furcsa dolog volt, mert azt gondoltam, hogy mindenki így kapta az imanyelvét.

A Szent Szellemmel felnőve tudjuk, hogy ez az Úr elhívása, és ez nem egy földi elhívás. Tudjuk, hogy ez egy elhívás a mennyországból. De ugyanakkor mi ebben a világban élünk, annak ellenére, hogy nem e világból valók vagyunk. Elkezdtem ráismerni, hogy mi az, ami a szellemi világ számára normálisnak számít. A Szent Szellem azt mondta, hogy tegyünk bizonyítást az embereknek, hogy biztassuk őket. Utána elmentem Brisbane-be, és ott megszereztem az alapszintű környezettervezési diplomát. Az ifjúsági gyülekezetben dolgoztam Ausztráliában, Brisbane-hez közel, a médiával kapcsolatos dolgokat is csináltam ott. Rachel testvérem is szolgálatot teljesített, jogosítványa volt buszra és a fiatalokat fuvarozta. Mi mind a ketten nagyon szerettünk a gyülekezetben lenni, és nagyon szerettünk szolgálni az Úr felé. Ebben az időszakban a várostervezésen dolgoztam. Úgy gondolom, hogy édesapám talán ezt egyszer-kétszer megemlítette. Ezt tíz évig csináltam. De tudjátok, ha az Isten egy elhívást tesz a szívetekre, az visszavonhatatlan. Tudtam, hogy nekem nem az üzleti életben van dolgom,

hanem építeni a szolgálatot. Egy kis frusztráltságot is éreztem, mert mikor a gyülekezetbe mentem, éreztem, hogy egyre éhesebb vagyok, és egyre többet szeretnék tudni az Igéből.

Ezután fogtam magam, és tartottam egy éves szünetet, és a Bibliát tanulmányoztam. Mert tudtam, hogy az Ige az, ami gyarapítani fog engem, mindegy, hogy mit csinálok az üzleti életben, az Ige által tudok gyarapodni. Egyre nagyobb kívánságom, vágyam volt az felé, hogy tanuljam az Igét, és egyre frusztráltabb is voltam, mert nem tudtam, hogyan tanulmányozzam az Igét. Annak ellenére, hogy tudtam, hogy Jézus volt az Uram és a megváltóm, egy keresztyén családban nőttem föl, tudtam nyelveken imádkozni, tudtam a Szent Szellemről, ennek ellenére mégsem tudtam azt, hogyan is kell az Igét tanulmányozni. Körülnéztem és imádkoztam, és vezetést éreztem, hogy elmenjek Dallasba, a Krisztus a Nemzetért Gyülekezetbe, ahova apa is járt. 2014-ben kezdtem el a Királyok Egyetemét. Nekem az volt a tervem, hogy körülbelül egy évig maradok, és az lett a vége, hogy öt évig voltam ott. Végül 2018-ban a hittudományi mester fokozatot szereztem meg ott.

Ez az, amikor visszajönnek a dolgok hozzánk az Úr által, mert édesapám is ebben a gyülekezetben, 1978-ban is a Krisztus a Nemzetért Gyülekezetben szerzett diplomát, pontosan negyven éve. Én pontosan negyven évvel édesapám után végeztem. Édesapám 2017-ban Kubában teljesített szolgálatot, és miután hazaköltözött az Úrhoz, az ottani pásztorok engem kértek meg, hogy menjek oda, és tanítsak Isten Igéjéről. Ez soha nem volt az én tervem, soha nem akartam Kubába menni, és tavaly júliusban odamentem végül, és nagyon szeretem Kubát. Látok itt ismerősöket, Csabát és Szilviát. Nagyon sok ismerős arcot látok, és egy nagyon nagy megtiszteltetés, és kiváltságosnak érzem azt, hogy itt lehetek most.

2019-ben mentem Kubába, ez pontosan negyven évvel az édesapám első szolgálata után volt. Tudjuk a Jeremiás könyvéből, hogy Istennek tervei vannak a számunkra, olyan tervek, amelyek gyarapodást hoznak az életünkben. Annak ellenére, hogy megvoltak a saját terveim, tudom, hogy Isten tervei az én életemre jobbak. Nagyon érdekes, hogy édesapámnak a barátai is itt vannak ma, és ők fordítják Joyce Meyert magyarra, mert ma reggel pont Joyce Meyerre gondoltam. Mi mindannyian ismerjük Joyce Meyert, mint tanítót. Én mindig is egy kicsit rosszul éreztem magam amiatt, hogy hogyan tanulmányozzam a Bibliát, és morogtam azért, hogy egyedül vagyok, és édesapám azt mondta, hogy Joyce Meyer is elment a bibliaiskolába, nem volt neki sem senki, aki megtanítsa, hogyan tanulja a Bibliát. Szóval sokat használta Joyce Meyert azért, hogy bátorítson. Szeretnék imádkozni ma a tanítókért, ha vannak most itt olyanok, akik az Igét tanítják, és ha vannak szülők, akkor ti is álljatok fel, legyetek szívesek! Mert mi tudjuk, hogy a szülők is tanítók, és a szülők tanítják meg a következő generációnak az Igét.

A Példabeszédek 6-ban írja, hogyan hallgass rájuk, kövesd az Atyád parancsait, és anyád tanítását el ne hagyd, folyamatosan kösd azokat a szívedre, kösd azokat a nyakad köré. Amikor jársz, akkor vezetni fognak téged. Amikor lefekszel, vigyáznak rád, és amikor felébredsz, beszélnek hozzád.

[Sarah kérése volt, hogy Roland ne használja a magyar bibliát, hanem fordítsa az Igéket angolból szóról szóra.] Kérlek, álljatok föl megint, a tanítók és a szülők. Uram, megáldjuk ezeket a tanítókat, akik most ebben a házban vannak. Tudom, Atyám, hogy mi gyakran imádkozunk az újjáéledésért, de szükségünk van arra, hogy a kisgyerekeket éretté neveljék a tanítók, hogy a tejről a húsrá növekedjünk. Atyám, mi imádkozunk, hogy az ő életük áldott legyen, és kijelentéseik legyenek az életükben, és amikor az Ige fölött ülnek, akkor folyamatosan kijelentéseket kapjanak tőled, Uram. Köszönjük neked, Atyám, a tanítókat, hogy felszereled Krisztus testét mindazzal, ami ehhez szükséges, a Jézus nevében. Ámen.

Nagyon fontosak vagytok, nagyon áldott tanítók vannak itt ebben a házban. Amikor meséltél édesapámról, hogy nem nagyon akart menni a Parlamentbe, eszembe jutott, hogy néhány évvel ezelőtt néhány londoni barátommal Párizsba látogattunk, és amikor Budapestre utaztam, édesapám megkérdezte, hogy miért mentetek Párizsba? Kérdeztem, hogy miért ne

mennék Párizsba? Meg akartam nézni az Eiffel tornyot, látni akartam a várost, azt gondoltam, hogy az egy csodálatos város. Édesapám azt mondta, hogy tudod, hogy ott a kávé tíz dollár? Nem értette, hogy én miért mentem Párizsba.

Hadd imádkozzak most az Ige fölött! Atyám, köszönöm Neked, hogy mi most együtt lehetünk. Szent Szellem, kérek, mutasd meg, hogy miről akarsz, hogy beszéljek! Minden szó, ami nem idevaló, az a földre esik, és a szívünk lágy lesz és nyitva lesz arra, hogy befogadóká legyünk. Ámen.

Nem fejeztem be még a bemutatkozásomat. Elmondtam, hogy Amerikába egy évre akartam kimenni, de végül öt évig maradtam ott, és most ott tanítok, azon az egyetemen. Azelőtt évekig azt mondtam, hogy nem akarok tanár lenni. Most már nagyon szeretem a tanítást, ez egy nagyon vicces dolog, ahogy az Úr visszahozza hozzánk a dolgokat.

A mai üzenet címe: *Találjunk békességet a vihar közepette.* A Máté 14-ből fogok felolvasni Igéket. „Jézus azonnal fogta a tanítványait, és beszálltak a csónakba, és előttük ment, a túlsó partra, miután elküldte a sokaságot, felment a hegyre egymaga, hogy imádkozzon. És amikor eljött az este, ő ott egyedül volt fenn.”

Máté 14,22–33.

22. És mindjárt kényszeríté Jézus az Ő tanítványait, hogy szálljanak a hajóba és menjenek át előre a túlsó partra, míg Ő elbocsátja a sokaságot.

23. És amint elbocsátá a sokaságot, felméne a hegyre, magánosan imádkozni. Mikor pedig beesteledék, egyedül volt ott.

Ezelőtt látjuk itt az Igében, hogy Keresztelő János, Jézus unokatestvére, a próféta le lett fejezve, és Jézus szomorú volt, gyászolta őt. Itt látjuk, hogy amikor Jézus gyászol, az első dolog, amit tesz, hogy a mennyei Atyához megy. Jézus elküldi a tanítványokat, hogy szálljanak be a csónakba, és menjenek át a túloldalra. Ebben az Igében látjuk azt, hogy Jézus hogyan tapasztalja meg a fájdalmat, ahogy mi is a mi életünkben megtapasztaljuk. Mindegyik evangéliumban, de különösen a Máté evangéliumában nagyon sok szenvedést láthatunk. Láthatjuk azt, hogy Jézus hogyan szenvedett már a születésétől fogva. Tudjuk, hogy Heródes megölette a gyerekeket, és át kellett menni Egyiptomba. Nem tudjuk, hogy József, Jézus fizikai apja mikor halt meg, de amikor Jézust keresztre feszítették, akkor tudjuk, hogy Mária ott volt, de az édesapja nem. És akkor ott Jánosra rámutat Jézus, és azt mondja neki, hogy vigyázzon Máriára. Látjuk, hogy Jézus volt a családfő, mert abban az időben az volt a szabály, hogy a legidősebb gyereknek kellett a háztartás vezetőjének lenni. Sokszor azt gondoljuk, én is azt hittem, hogy Jézusnak egy tökéletes élete volt, de nagyon sok szenvedés volt az Ő életében, és fájdalom. Jézus életében állandóan viharok voltak. Éppen a keresztre feszítés napján történik az, hogy Péter megtagadja Őt.

A 24-es verset nézzük: „De a csónak a tenger közepén volt. A hullámok sodorták és a szél éppen ellenkező irányban fúj.”

24. A hajó pedig immár a tenger közepén volt, a haboktól háborgattatva; mivelhogy a szél szembe fúj.

Tudjuk, hogy ekkor Jézus a hegyen volt, és imádkozott. Ebből tudhatjuk, hogy mi is tulajdonképpen Jézusnak egy visszatükröződése vagyunk. Jézus a világosság, és mi is világosság vagyunk, visszatükrözzük Őt. És látjuk, hogy Ő naponta tölt időt Istennel. Jézus egy zsidó fiú volt. A Tóra a Bibliának az első öt része, és a zsidó gyerekek 18 éves korukra fejből tudták a Tórát. Én nem tudom, hogy ti hogy vagytok vele, de én nem ismerek senkit, aki fejből tudja a Biblia első öt könyvét, tehát láthatjuk azt, hogy milyen fegyelem van a zsidó háztartásokban az Igét illetően. Ez egy olyan dolog, amiben növekedhetünk, és amiből tanulhatunk.

„És az éjszaka negyedik részében Jézus hozzájuk ment a tengeren járva.”

25. Az éjszaka negyedik részében pedig hozzájuk méne Jézus, a tengeren járván.

Ez körülbelül három és hat óra között lehetett reggel. Tudjuk tehát, hogy nagyon késő volt, a vihar tombolt, és a tanítványok mind ott voltak a hajón, és mind nagyon meg voltak

ijedve. Nekik fogalmuk sem volt arról, hogy Jézus a vízen fog sétálni, soha nem látták előtte, hogy a vízen sétál. Azt gondolták, hogy csak valahogy jussunk át a túloldalra, de fogalmuk sem volt, hogyan jutnak át. Amikor a tanítványok látták Jézust, hogy sétált a tengeren, megrémültek, és azt mondták, hogy ez egy kísértet!

26. És mikor látták a tanítványok, hogy Ő a tengeren jár, megrémültek, mondván: Ez kísértet; és a félelem miatt kiáltozának.

27. De Jézus azonnal szóla hozzájuk, mondván: Bízhatok; én vagyok, ne féljete!

Jézus azonnal szólt hozzájuk, azt mondta: Bízhatok! Ne féljete! Az, hogy bízhatok, kevésszer olvasható a Bibliában. Ez egy nagyon csodálatos dolog, ami itt történik, mert pont ekkor történt az, hogy az unokatestvérét megölték. Nem gondoljátok, hogy csodálatos, hogy járkált a vízen? Igen, az csodálatos, de ami engem ebben lenyűgöz, hogy Ő szenvedett, de mégis Ő bátorít másokat, hogy bízzanak!

Péter azt mondta neki, hogy Uram, ha ez te vagy, akkor parancsold meg nekem, hogy jöjjek hozzád a vízen! És akkor Ő azt mondta, gyere! – és Jézus kiszállt a csónakból és odasétált a vízen Jézushoz! De amikor meglátta, hogy a víz háborgott, akkor nagyon megijedt. És ő ekkor elkezdett süllyedni és felkiáltott: Uram, ments meg engem! És ebben a pillanatban Jézus kinyújtotta a kezét, megfogta őt és kihúzta.

28. Péter pedig felelvén néki, monda: Uram, ha Te vagy, parancsolj, hogy hozzád mehessek a vizeken

29. Ő pedig monda: Jövel! És Péter kiszállván a hajóból, jár vala a vizeken, hogy Jézushoz menjen.

30. De látva a nagy szelet, megrémüle; és amikor kezd vala merülni, kiálta, mondván: Uram, ments meg engem!

31. Jézus pedig azonnal kinyújtván kezét, megragadá őt, és monda néki: Kicsinyhitű, miért kételkedtél?

32. És amikor beléptek a hajóba, elállt a szél.

33. A hajóban levők pedig hozzá menvén, leborultak előtte, mondván: Bizony, Isten Fia vagy!

1. Jézus hogyan találkozik velünk a viharok idején?

Jézus benne volt a viharban, a tenger egyáltalán nem volt békés, az egész víz háborgott, és Jézus a vízen járt. Miközben a tanítványok a hajóban voltak, Jézus jött feléjük a vízen. Ő azt mondta a tanítványoknak, hogy hozzájuk fog menni, és ha Ő mond nekünk valamit, hogy megteszi, akkor Ő azt meg fogja tenni. Jézus felvidít minket a viharok idején. A viharok közepette, a legsötétebb órában, amikor félünk, Jézus azt mondja nekünk, hogy bízhatok, legyetek nyugodtak, és biztat minket: én vigyázok rátok, ne féljete! Tehát miközben az életünk során viharok közepette vagyunk, fontos, hogy az Ő szavára figyeljünk, az Igére figyeljünk.

2. Jézus a viharban.

A csoda itt még az, hogy látták a tanítványok Jézust, amint lecsillapította a vihart. Jézus együtt volt velük a csónakban, és a viharban aludt, és tulajdonképpen a tanítványai ébresztették fel. Ő megdorgálta a szeleket, és egy pillantás alatt elállította a vihart. Láthatjuk, ahogy Jézus megtanítja a tanítványoknak, hogyan szóljanak a viharhoz. Miközben a viharok közepette vagyunk, nem biztos, hogy tudjuk, hogyan szóljunk a viharhoz. Jézus a tanítványoknak is azt mondja itt, hogy kicsinyhitűek, miért vagytok kétségek között? Jézus mindig tanítja a tanítványokat mindenről. Itt láthatjuk, hogy amikor a legnagyobb szükségünk van, akkor Ő mindig odajön hozzánk. Jézus a béke királya, a vezetőnk. Ő a gyülekezet vezetője, megtanítja, hogyan sétáljunk békeben és csak rá tekintünk.

Nem tudom, hogy milyen hazugságokat mond nektek az ellenség, de tudjuk azt, hogy az ördög mindig szavakkal támad meg minket. Ezért nagyon fontos, hogy felnövekedjünk az Igében, az Ige által, mert így tudjuk megdorgálni az ellenséget. Azt is tudjuk, hogy az ördög megpróbálja az Igét ellenünk használni. Amikor Jézust megkeresztelték, az első dolog, amit

Isten akkor mondott neki, hogy Te vagy az én szeretett Fiam, és amikor a pusztában megkísérti az ördög, akkor az első dolog, amit mond neki, hogy *ha* Te vagy az Isten Fia. Szavakkal támadja meg, mert Isten előtte azt mondta neki, hogy Te vagy az én szeretett Fiam. Jézust nem lehet csapdába csalni, és ebből mi is tanulhatunk. Amikor az ellenség megpróbál megvádolni, megtámadni minket, az Igét próbálja használni arra, hogy vádoljon, de az Ige a mi védelmünk! Jézus azért jött el hozzánk, hogy Ő legyen a mi nagy védelmezőnk. Sokszor megtörtént velem is az, hogy olvastam a Bibliát, és kárhóztatva éreztem magam, szégyenkeztem, büntudatom volt. Azt tudtam, hogy ez nem Istentől van, de nem tudtam az okát. Amikor elkezdtem tanulmányozni az Igét, növekedtem benne, egyre érettebb lettem benne, láttam, hogy Isten maga a szeretet, és azt is láttam, hogy az ördög a vádló. Amikor a Bibliát olvassátok, akkor emlékezzetek arra, hogy Isten a mi védelmezőnk, és Isten a szeretet!

3. Jézus a kihívások felé visz néha minket.

Mert amikor viharokon megyünk keresztül, tulajdonképpen akkor növekszünk. A viharok közepette választhatunk, hogy a szelet nézzük, vagy pedig Jézusra tekintünk. Szóval, amikor jön szembe a vihar, nekünk akkor is Jézusra kell tekintenünk, mert tudjuk, hogy Ő meg fog minket menteni. Jézus a mi jó Pásztorunk. A mi mennyei Atyánk nagyobb, mint az ördög. Több angyal van a mennyországban, mint démon a földön. És mi tudjuk, hogy Jézus legyőzte az ördögöt. Körülbelül két évvel ezelőtt történt Dallasban, egy imatalálkozóra mentem, és bármikor, amikor megpróbáltam odamenni, szakadt az eső, és árvizek voltak az utakon. De mivel én benne voltam az imádkozó csapatban, nekem ott kellett lennem, és ez mindig pénteken óramű pontossággal megtörtént, hogy mindig akkor szakadt az eső. Vezettem volna az alkalomra, és hirtelen az utak tele lettek vízzel. Szóval miközben vezettem, eléggé féltem, és ez így ment heteken keresztül. Aztán elkezdtem imádkozni nyelveken, de egyenesen a vihar ellen imádkoztam. Akkor azt gondoltam, hogy ez egy démoni támadás. Volt olyan, hogy több mint másfél órát tartott az, hogy én hazaérjek, mert minden egyes út el volt árasztva vízzel, kivéve egyet. Azt imádkoztam, hogy Jézus nevében, vihar, állj el! – és semmi nem történt. Én megtanulok növekedni a viharban, de nem a Szellem kiejtésében imádkoztam, nagyon mérges voltam, egyre mérgesebb lettem, mert tudjuk, hogy van egy ilyen szent harag, ami előkerül bennünk, ahogy Jézus is megdorgálja az ellenséget. Néhány hét eltelt, és az egyik este vezettem haza az imakonferenciáról, és elkezdtem szó szerint kiabálni nyelveken, majd hozzátettem: Jézus nevében állj el! – és a vihar abban a pillanatban elállt. Az ég teljesen fekete volt, de az eső az elállt. Amikor hazaértem, a családdal, akiknél Dallasban éltem, megosztottam ezt a bizonyosságot. Elmondták, hogy ők is vezettek, és látták, amint az eső elállt. Ez egy bizonyosság arra, hogy hogyan tudtam nőni a vihar közben a hitem által.

Az igazságot megvallva imádkoztam, mielőtt ezt megparancsoltam, és kértem Jézust, hogy erősítse meg a hitemet. Jézus bátorít minket, még akkor is, ha mi nem hiszünk magunkban. Ő mindig bátorít minket!

4. Jézus nagyobb, mint a vihar!

Péter, miután kiszállt a hajóból, odasétált Jézushoz. Amikor gyerek voltam éveken keresztül próbáltam járni a vízen. Imádkoztam, hogy bárcsak úgy tudnék sétálni, mint ahogy Jézus tette, de nekünk szükségünk van az Igére ahhoz, hogy sétáljunk a vízen, mint ahogy Jézus is megparancsolta Péternek, hogy járjon a vízen. Tehát én még mindig várok Jézusra, hogy hívjon engem, hogy sétáljak a vízen. Péter akkor kezdett el süllyedni, amikor a szélre nézett. Nem nézett Jézusra, és ekkor volt az, hogy elkezdett süllyedni, elkezdte nézni a szeleket, és a vihart, és elkezdett félni. De ha a szemét Jézuson tartotta volna, akkor tudta volna, hogy Jézus nagyobb, mint a vihar. Bármilyen viharban is vagytok ma, tudnotok kell, hogy Jézus nagyobb, mint a vihar! A szemeiteket rá szegezzétek, és bízhattok benne, hogy Ő elvisz benneteket a túloldalra!

Tudjuk, ahogy Péter is a körülményeire kezdett el tekinteni, akkor jött a baj, de utána Jézushoz kiáltott, hogy segíts nekem. Szóval ha mégis levennénk a szemünket Jézusról,

később újra kiálthatunk hozzá, mert Jézus neve nagyon erős. Jézus ott találkozik velünk, ahol mi éppen vagyunk. Amikor Péter elkezdett süllyedni és kiáltott Jézushoz, Jézus ott volt a számára, megfogta és kiemelte őt. De Jézus még mindig a viharban volt, a legcsodálatosabb dolog ebben az egészben, hogy nekünk is lehet olyan békességünk a viharokban, mint Jézusnak volt e vihar során. Elaludt a csónakban a vihar közepette, mert az Ő bizodalma a mennyei Atya felé olyan nagy volt, hogy tudta, a vihar nem tud semmilyen kárt okozni neki. Nekünk is ott van ez a szerető mennyei Atya. Jézus azért jött, hogy nekünk kapcsolatunk lehessen a mennyei Atyával.

5. Jézus soha nem fog lemondani rólad!

Az ördög mindig megpróbál minket megvádolni, szégyent, vagy büntudatot ébreszt bennünk. Mondhatom azt, hogy én nagyon hálás vagyok Péterért, mert Pétert Jézus választotta ki. Több száz, vagy akár több ezer tanítvány is volt, akik közül Jézus választhatott volna, de Jézus Pétert választotta, egy halászbembert. Péter újra és újra hibázott, hibákat követett el, mert többször is félelembe esett és elbukott, de Jézus soha nem hagyta el őt. Jézus a mi Pásztorunk, Jézus mindig velünk lesz. Ő soha nem fog elhagyni benneteket. Nem számít, hogy hányszor hibáztok, mert minden nap egy új nap. Most egy új év van, egy új évtized, tudjuk, hogy Isten valami újat készít a számunkra, és nem kell aggódnunk a múlt, vagy a tegnapi miatt, mert a mai nap egy új nap Jézussal. Péter, még amikor Jézus a kereszten volt is, megtagadta Őt, és emiatt nagy szégyenérzete és büntudata volt. Amikor Jézus feltámadott, és odament hozzá, Péter éppen halászott, de Isten nem arra hívta el őt, hogy halásszon, hanem arra, hogy ő legyen Izrael egyik apostola. Jézus odament Péterhez, és kérdezte: Péter, szeretsz te engem? Ez érdekes, mert amikor Jézus az „agapé” szeretet szót használja itt, ami Istennek a tökéletes szeretete, és Péter válasza erre, hogy phileoval szeretlek, testvéri szeretetet jelent. Jézus megint odafordul Péterhez, és azt mondja, hogy Péter, agapé szeretettel szeretsz engem? Péter megint úgy válaszol, hogy én phileoval, vagyis testvéri szeretettel szeretlek. Jézus harmadszorra már úgy kérdezi, hogy Péter te phileó engem, vagyis testvéri szeretettel szeretsz engem? Péter úgy válaszol, hogy igen, én testvéri szeretettel szeretlek téged!

Itt láthatjuk, hogy Péter egy kicsit méltatlannak érzi magát, mert ő nem olyan szeretettel szereti Jézust, mint ahogy Jézus szereti őt. Tehát még akkor is, ha úgy érzed, hogy nem vagy elég méltó Jézusra, Ő úgy gondolja, hogy igenis te elég méltó vagy! Jézus mindig lejön hozzánk arra a szintre, ahol mi vagyunk, hogy felemeljen minket. Utána tudjuk a történet végét, hogy Péter lesz Izrael apostola, és meghal Jézusért. Ugyanúgy keresztre lett feszítve, mint ahogy Jézus is keresztre volt feszítve. És akkor azt mondja, hogy ő nem méltó, hogy úgy legyen keresztre feszítve, ahogy Jézus volt, ezért azt kéri, hogy fejjel lefelé legyen keresztre feszítve. Látjuk azt a szívet, ahogy Jézus szeret minket? Ámen.

Nem tudom, hogy miért kezdtem el sírni. Isten szeretete nagyszerű. Jeremiás olyan próféta volt, aki sírt, és ez egy bátorítás a számomra, mert nem tudom, hogy van-e még valaki, aki annyit sír amikor a Bibliát olvassa, mint én.

Imádkozzunk! Uram, köszönjük ma ezt a közösséget, amit veled tölthettünk. Köszönjük ezt a csodálatos házat. Ez a Te házad. Köszönjük, Atyám, hogy a Te Szent Szellemed ebben a házban lakozik. Köszönjük, Úr Jézus, hogy Te vagy az Úr és Megváltója ennek a háznak. Köszönjük, mennyei Atyám, hogy ez az imádság háza, az emberek idejöhethetnek, és kereshetik a Te arcodat. Köszönjük, Atyám, az új dolgokat, amiket ebben a házban készítesz, ezekben az emberekben. Imádkozunk nekik bátorításért, és megáldjuk minden lépésüket. Békességért imádkozzunk, hogy békesség legyen a házaikban, és hogy növekedjenek, hogy egyre jobban megismerjenek téged, Atyám. A Te nagy szeretetedben, Jézus nevében. Ámen.

*A függőleges vonallal jelzett igeversék más fordításból származnak.
A felhasznált bibliai versek a King James kiadás számozását követik.